

تصویری که باور نداشتیم بتوانیم دوباره آن را ثبت کنیم

این هم دریاچه آلبرت با طبیعت دست نخورده اش

جالب اینکه برخی دریاچه‌های آفریقا برای شنا مناسب بودند. بالا و پایین رفتن و روت (ها) نوعی میمون کوچک مخصوص شرق و جنوب آفریقا) از درخت و انواع میمون‌ها و جانوران بومی دیگر هم لذت زیادی داشت.

پایان یک زیبایی

اما آن طور که شنیده بودم، آینده این منظره رویایی چندان مشخص نبود. می‌گفتند وضعیت تمام منطقه آلبرتین در حاله‌ای از ابهام قرار دارد. این منطقه یکی از مرغوب‌ترین زمین‌های این قاره را دارد. ضمناً مشکلاتی مثل مالاریا دور است، بارندگی خوبی دارد و منابع معدنی‌اش واقعاً قابل توجه است و همه اینها، پای ارتشی‌ها، کشاورزان، گله‌داران، و مهاجران را به این سرزمین باز کرده که همگی سر تکه‌ای از زمین به جان هم افتاده بودند و این علاوه بر مشکلاتی که به وجود آورده بود، برای طبیعت وحشی هزینه زیادی داشت.

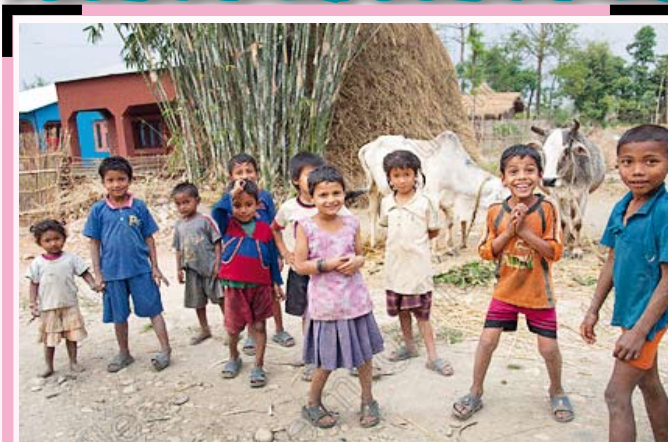
کمبود زمین قابل کشت در جنوب غرب اوگاندا و رواندای شمالی باعث شده خانواده‌ها

حتی در شیب‌های خیلی تند هم نوعی سبب زمینی بکارند که کیفیت چندان‌اندکی نداشت و این قدرت را هم نداشت که مردم منطقه را از گرسنگی نجات بدهد. در جاهایی که ارتفاع کمتری داشتند، چای، موز، سیب زمینی شیرین و... هم کشت می‌کردند. اما بعید می‌دانستم اثرات منفی جنگ بزرگ آفریقا (۱۹۹۹-۱۹۹۲) و بعد از آن جنگ دوم کنگو (۱۹۹۲) و بعد از آن جنگ دوم کنگو بر دارد. بیماری‌های همه گیر مثل ابولا را هم به این مجموعه باید اضافه کرد. هر خانواده تعداد زیادی فرزند داشت که به سختی می‌توانست حتی شکمشان را سیر کند.

کشف اخیر سه منبع نفتی شرق دریاچه آلبرت را باید به این مخلوط

فرا اضافه کرد آن وقت خوب درک می‌کنید که چرا از بین رفتن این طبیعت زیبا و کمیاب در قاره آفریقا در آینده‌ای نزدیک، دور از ذهن نخواهد بود. در یک دهه گذشته، ۴۰ درصد شیرهای پارک ملی دریاچه الیزابت قربانی شده و از بین رفته‌اند فقط به این دلیل که گله‌داران می‌خواستند انتقام دام از دست رفته‌شان را بگیرند. به این آمار اسفبار، تعداد گوریل‌های از دست رفته را هم باید اضافه کرد. خوشبختانه برای نجات گوریل‌ها کوشش‌هایی شده و یکی از مهمترین نتایجش این بوده که مردم بفهمند، حیوان‌ها واقعاً ارزشمند هستند و باید مراقبشان بود. مردم دهکده‌ای به نام کینگی هر سال جشنی به یامی کنند و برای گوریل‌های تازه متولد شده اسم انتخاب می‌کنند. این مراسم، بخشی از تلاش دولت برای نجات نسل گوریل‌هاست و جالب اینکه در ۱۰ سال، این روش باعث شده جمعیت گوریل‌ها ۲۶ درصد افزایش داشته باشد. برای رفتن به پارک ملی و دیدن گوریل‌ها هم مقرراتی گذاشته بودند. باید از چند ماه قبل اقدام می‌کردم و با پرداخت ۵۰۰ دلار

چهل درصد از شیرهای پارک ملی دریاچه الیزابت قربانی شده‌اند زیرا گله‌داران می‌خواستند انتقام دام از دست رفته‌شان را بگیرند. به این آمار اسفبار، تعداد گوریل‌های از دست رفته را هم باید اضافه کرد

بچه‌های شادمان از روزهای سال نو

دو گر سنه هم گر سنه شیر نشوند: گر سنه علم و گر سنه مال

● امام صادق (ع)

مجوژ می‌گرفتم. ۸ صبح آنجا حاضر بودم، ۸۰ نفر بودیم که ما را به ۸ گروه تقسیم کردند که اجازه داشتیم برای یک ساعت، یک دسته از گوریل‌های پارک را ببینیم. اما اجازه نداشتیم از ۷ متری گوریل‌ها نزدیکتر برویم. تعداد کمی از آفریقایی‌ها به دولت اعتقاد دارند. در اتیوپی، چاد، سومالی، جیبوتی، اوگاندا، کنیا، رواندا، سودان و چند جای دیگر می‌شود این موضوع را دید. انتخابات عادلانه هیچ معنایی ندارد به همین دلیل دولت منتخب بی‌معناست و شهر وندی و حقوقی که مختص این اصطلاح است، خنده‌دار و مسخره به نظر می‌رسد. در عوض تا دلتان بخواهد هر چه و مرج کنترل نشده، شمارش غیر قانونی و نامناسب آرا، جیس و زندانی سیاسی، ممانعت از فعالیت رسانه‌ها، کشتن روزنامه‌نگاران معترض به آشوب و اوضاع نابسامان، و... یکی از صحنه‌های همیشگی زندگی مردم این مناطق بود و همه اینها در بسیاری از این کشورها به عقب ماندگی اقتصادی، جنگ‌های داخلی، بدبینی‌ها و بدگمانی‌های بیش از پیش، قحطی، تورم بالا، امید به زندگی بسیار پایین و ناهنجاری‌های دیگر را به دنبال داشت. تنها کشور منطقه که انتخابات آزاد و عادلانه و همچنین دولت دلخواه مردم داشت، سومالی لند بود. جمهوری سومالی لند نامی است که قبایل ۵ استان شمالی سومالی از سال ۱۹۹۱ به خود داده‌اند و از همان زمان از سومالی جدا شده‌اند. پایتخت این جمهوری، هر جیستا است اما هنوز هیچ کشوری سومالی لند را به رسمیت نشناخته و از نظر جوامع بین‌المللی هم فقط یک منطقه خودمختار از سومالی است.

درباره عکس روی جلد: تصویر یک دختر بچه توریست که با دیدن مردم بومی اینچنین خود را تزیین کرده

ادامه دارد